

Sygn. akt III RC 542/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Kawecki

Protokolant sekr. sądowy Anna Sosnowska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2022 r. w Toruniu

sprawy z powództwa małoletniej W. B. (1) działającej przez matkę S. S.

przeciwko J. B.

o podwyższenie alimentów

I. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 23 września 2021r. w sprawie III RC 542/21,

II. zasądza od pozwanego J. B. alimenty na rzecz mał. W. B. (1) w miejsce ustalonych w kwocie 1000 zł miesięcznie na mocy ugody z dnia 11.01.2018r. w sprawie (...) Sądu Rejonowego w (...), w kwocie obecnie po 1300 zł (tysiąc trzysta złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 10.08.2021r., płatne z góry do dnia 5-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej S. S., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

III. oddala powództwo w pozostałej części,

IV. nie obciąża J. B. obowiązkiem zwrotu na rzecz małoletniej W. B. (1) kosztów procesu,

V. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu,

VI. wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 542/21

UZASADNIENIE

S. S. działając w imieniu małoletniej powódki W. B. (1) w dniu 10 sierpnia 2021r. wniosła pozew przeciwko J. B. domagając się podwyższenia zasądzonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w (...) z dnia 11 stycznia 2018r. w sprawie (...) renty alimentacyjnej od pozwanego na rzecz powódki W. B. (1) z kwoty 1000 zł miesięcznie do kwoty 2000 zł miesięcznie, poczynawszy od dnia wniesienia pozwu, płatnej do 5-tego dnia każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki płatności każdej raty renty, do rąk matki S. S..

Ponadto złożyła wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego J. B. do zapłaty na rzecz małoletniej W. B. (1) – na czas trwania przedmiotowego postępowania sądowego – poczynawszy od dnia wniesienia pozwu do prawomocnego zakończenia procesu- kwoty 2000 zł miesięcznie, w miejsce kwoty 1000 zł miesięcznie zasądzonej wyżej wymienioną ugodą sądową przed Sądem Rejonowym w (...) w dniu 11 stycznia 2018 r. w sprawie (...).

W uzasadnieniu wskazano, że małoletnia W. B. (1) ma obecnie (...) lat. Małoletnia pochodzi z nieformalnego związku (...). Rodzice małoletniej od kilku lat nie mieszkają razem.

Na mocy ugody sądowej zawartej w dniu 11 stycznia 2018r. przed Sądem Rejonowym w Toruniu w sprawie (...) pozwany zobowiązany jest uiszczać na rzecz małoletniej powódki rentę alimentacyjną w wysokości 1000 zł miesięcznie.

Kwota alimentów zasądzona była ponad 3 lata temu. W chwili obecnej jest ona zdaniem S. S. niewystarczająca dla poniesienia kosztów usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Zdaniem S. S., wyrażonym w pozwie, miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą około 2500 zł. Matka dziecka pracuje dorywczo. W pozostałym czasie zajmuje się małoletnią. S. S. wskazała, że koszt czynszu za mieszkanie to 950 zł, z czego ona wespół ze swym partnerem partycypuje w tych kosztach kwotą 500 zł miesięcznie. S. S. wskazała, że opłaca rachunki za wodę i prąd – 200 zł. Jej zdaniem nakłady na wyżywienie dziecka to 300 zł, wydatki na lekarza małoletniej to koszt 250 zł miesięcznie, koszt ubrań i obuwi małoletniej to około 300 zł, koszt środków czystości to 100 zł, opłaty za internet i telewizję to koszt 60 zł. S. S. wskazała, że małoletnia powódka chodziła do przedszkola, którego całościowy koszt (opłata za wyżywienie i radę rodziców) wynosił około 200 zł miesięcznie. W pozwie S. S. wskazała, że od września 2021r. małoletnia W. B. (2) rozpoczyna naukę w (...) klasie szkoły podstawowej. Matka małoletniej powódki wskazała, że małoletnia otrzymuje kieszonkowe w kwocie 100 zł miesięcznie oraz że koszt jej prezentów, zabawek wynosi 200 zł, zaś wydatki związane z rozrywką (kinem, basenem, również wakacjami) oscylują w granicach 200 zł

S. S. wskazała, że pozwany nie utrzymuje żadnych kontaktów z córką. Nie interesuje się nią. Jedyne płaci na rzecz dziecka co miesiąc rentę alimentacyjną w wysokości 1000 zł. W związku z tym przed Sądem Rejonowym w (...) pod sygnaturą (...) toczy się postępowanie o pozbawienie ojca małoletniej W. B. (1) praw rodzicielskich.

Matka małoletniej powódki wskazała, że pozwany prowadzi własne gospodarstwo rolne oraz hoduje krowy i z tego powodu ma możliwości zarobkowe i majątkowe pozwalające na alimentowanie małoletniej w kwocie 2000 zł miesięcznie. Argumentem przemawiającym za tym, ma być to, że pozwany nie ma na utrzymaniu innych osób poza małoletnią córką W. B. (1).

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2021r. Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia roszczenia.

Wyrokiem zaocznym z dnia 16 września 2021r. Sąd Rejonowy w Toruniu zasądził od pozwanego J. B. alimenty na rzecz małoletniej W. B. (1) w miejsce ustalonych w kwocie 1000 zł miesięcznie na mocy ugody z dnia 11 stycznia 2018r. w sprawie (...) Sądu Rejonowego w (...), w kwocie obecnie po 2000 zł (dwa tysiące złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 10.08.2021r., płatne z góry do dnia 5-tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej S. S., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat oraz zasądził od pozwanego J. B. na rzecz małoletniej powódki W. B. (1) kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pozwany J. B. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej W. B. (1) do kwoty po 1100 zł miesięcznie, na zasadach płatności jak dotychczas, poczynając od daty uprawomocnienia się wyroku.

W dniu 15 października 2021r. pozwany wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego wnosząc o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów procesu na rzecz J. B., w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności dotyczącego punktu I wyroku.

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2022 r. Sąd Rejonowy w Toruniu zawiesił rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi zaocznemu z dnia 23 września 2021r. w sprawie o sygnaturze akt III RC 542/21 Sądu Rejonowego w Toruniu w zakresie punktu I sentencji wyroku zaocznego.

Podczas rozprawy w dniu 11 maja 2022r. strony podtrzymały swoje stanowiska. (k. 189v).

Sąd ustalił co następuje:

Małoletnia W. B. (1) ur. (...) jest córką pochodzą z nieformalnego związku (...).

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia – k. 8/

Ugodą zawartą w dniu 11 stycznia 2018r. przed Sądem Rejonowym w (...) w sprawie (...) pozwany zobowiązał się płacić rentę alimentacyjną na rzecz małoletniej W. B. (1) w wysokości po 1.000 zł miesięcznie poczynając od dnia 01 stycznia 2018r. , z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca, do rąk matki małoletniej S. J. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

/dowód: akta (...) SR w (...)/

Wówczas małoletnia W. miała niespełna (...) lata. Renta alimentacyjna na rzecz małoletniej nie była wcześniej ustalona sądownie. Pozwany przysyłał regularnie na rzecz małoletniej kwotę po 500 zł miesięcznie.

Wówczas małoletnia powódka uczęszczała do przedszkola, za które opłata wynosiła ok. 200 zł miesięcznie. Dodatkowo matka małoletniej płaciła za zajęcia dodatkowe z tańca kwotę 20 zł miesięcznie.

Małoletnia mieszkała wraz z matką oraz babcią - w mieszkaniu babci.

S. S. miała wówczas jeszcze (...) - letniego syna, który mieszkał wraz z ojcem. Matka małoletniej płaciła alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie na rzecz syna.

S. S. prawowała wówczas dorywczo jako kasjer. Zarabiała ok.(...) zł miesięcznie. Pracowała w momencie, gdy małoletnia była w punkcie przedszkolnym. Kwotę 400 zł dokładała babci do utrzymania mieszkania.

Wówczas matka małoletniej nie otrzymywała świadczenia 500+. Wskazywała, że musi przedstawić orzeczenie o alimentach.

/dowód: akta III RC (...) SR w (...) – k.80 akt/

Obecnie małoletnia W. ma (...) lat. Małoletnia mieszka w T. wraz z matką oraz jej partnerem.

Od września 2021r. małoletnia rozpoczęła naukę w (...) klasie szkoły podstawowej.

S. S. otrzymała kwotę 300 zł z programu Dobry Start na rzecz małoletniej powódki. Matka małoletniej opłaca radę rodziców w kwocie 50 zł na rok, kupuje małoletniej zeszyty, przybory szkolne, opłaca składki w kwocie 120-130 zł miesięcznie, kupuje córce obiady szkolne za kwotę ok. 100 zł miesięcznie oraz opłaca wycieczki szkolne.

Małoletnia W. uczęszcza na dodatkowe zajęcia plastyczne, za które opłata wynosi 100 zł miesięcznie. Ponadto małoletnia chciałaby chodzić również na zajęcia taneczne, których koszt wynosi 250 zł miesięcznie oraz na zajęcia z języka angielskiego, które kosztują 300 zł miesięcznie. Z uwagi na problemy (...) małoletniej wskazanym jest uczęszczanie z nią na (...). Obecnie małoletnia nie uczęszcza jeszcze żadne z tych zajęć – z uwagi na to, że S. S. na to nie stać.

Małoletnia powódka uczęszcza do (...). Koszt wizyty wynosi obecnie 200 zł, plus koszt zakupu lekarstw przepisanych przez specjalistę. Łącznie daje to jednorazowo kwotę ok. 500-600 zł. W ubiegłym roku koszt wizyty był niższy, wynosił 150 zł.

Małoletnia nosi do szkoły (...). Poza (...) choruje również na (...). Około 3-4 razy dziennie musi przyjmować leki (...) oraz dodatkowo tabletki. Jedna recepta kosztuje ok. 100-150 zł.

Na lekarstwa matka małoletniej wydaje ok. 200-300 zł miesięcznie.

Małoletnia jest leczona w ramach NFZ oraz prywatnie.

Koszt wyżywienia dla małoletniej w skali miesiąca wynosi 300 zł. Koszt zakupu odzieży oraz obuwia wynosi ok. 300 zł miesięcznie. Na zakup środków higieny dla małoletniej S. S. wydaje ok. 150 zł miesięcznie.

Na rozrywkę i zabawki dla córki S. S. wydaje ok. 250 zł miesięcznie.

Koszt wakacji dla małoletniej wynosi 1500 zł w skali roku, co podzielone na liczbę miesięcy w roku daje kwotę 125 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu koszt usprawiedliwionych potrzeb małoletniej (również tych, które nie są obecnie zaspokajane z uwagi na brak środków – jak zajęcia taneczne, zajęcia nauki języka obcego,...) wynosi ok. 2100-2200 zł miesięcznie plus koszt utrzymania mieszkania przypadający na małoletnią powódkę.

Matka małoletniej otrzymuje świadczenie wychowawcze 500+ na rzecz małoletniej W.. Nie otrzymuje innych świadczeń.

J. B. poza łożeniem alimentów na rzecz małoletniej nie czynni innych starań w wychowaniu dziecka.

Pozwany został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad małoletnią W.. Nigdy nie utrzymywał kontaktu z córką.

/dowody:

potwierdzenie złożenia zamówienia – k. 12-13

potwierdzenie wykonania operacji – k. 14-15

paragony i faktury – k. 51-64,

zeznania świadka M. B. – k. 145v-147

zeznania S. S. – k. 147-149.

S. S. ma obecnie (...) lat. Mieszka w T. przy ul. (...) w wynajmowanym mieszkaniu wraz ze swoim partnerem oraz małoletnią W..

Czynsz najmu za mieszkanie wynosi 1150 zł miesięcznie. Dodatkowo matka małoletniej ponosi koszt czynszu do spółdzielni w kwocie 450 zł miesięcznie, który obejmuje również opłatę za wodę. Ponadto ponosi koszt opłaty za prąd (licznik przedpłatowy) w wysokości 100 zł miesięcznie oraz za gaz w wysokości 26 zł co 2 miesiące. Opłaty te matka małoletniej ponosi po połowie wraz ze swoim partnerem. Szacunkowo więc 1/3 tych opłat związanych z eksploatacją mieszkania (opłaty za prąd, zużycie wody, ogrzewanie, gaz, wywóz śmieci) przypada na małoletnią powódkę.

S. S. samodzielnie ponosi koszt zakupu wyżywienia dla siebie i córki. Jej partner robi osobne zakupy.

Matka małoletniej nie ma wyuczonego zawodu. Obecnie jest w trakcie szkolenia. Ma otrzymać umowę zlecenie ze stawką godzinową dla firmy (...) w wysokości 50% stawki godzinowej, która wynosi (...) zł. Obecnie nie otrzymała jeszcze żadnego wynagrodzenia, zależy to od ukończenia przez nią szkolenia.

Wcześniej S. S. pracowała jako kasjerka w sklepie (...) w ramach umowy zlecenie. Pracowała tam od 2020r. jako pracownik dodatkowy. Dzwoniono do niej w zależności od zapotrzebowania. Prace zakończyła w styczniu 2022r.

Dodatkowo S. S. podejmuje się prac bez umowy, np. przy myciu okien, za które otrzymuje kwotę ok. (...) zł. Średnio miesięcznie dorobi kwotę ok. (...) zł.

S. S. szuka pracy od momentu urodzenia córki. Z uwagi na to, że małoletnia choruje 3-4 razy w miesiącu często choruje ciężko jej było podjąć pracę.

S. S. choruje na (...) i (...). Leczy się w ramach NFZ. Miesięcznie na zakup leków wydaje maksymalnie kwotę 100 zł.

Średnio miesięcznie wydaje na swoje utrzymanie kwotę 200-300 zł.

S. S. nie ma majątku. Płaci alimenty na rzecz syna, który ma obecnie (...) lat, w kwocie po 250 zł miesięcznie. W miarę możliwości przekazuje większe sumy do 400 zł miesięcznie. Utrzymuje kontakty z synem, przekazuje mu prezenty. Odwiedza syna 2-3 razy w roku. Koszt dojazdu wynosi 90 zł pociągiem w jedną stronę.

/dowody:

umowa najmu lokalu mieszkalnego – k. 10-11

zeznania świadka M. B. – k. 145v-147

zeznania S. S. – k. 147-149/

J. B. ma obecnie lat (...).

Pozwany posiada gospodarstwo rolne o powierzchni (...) ha. Ponadto zajmuje się hodowlą krów mlecznych, ma ich około 50 sztuk. Musi zapewnić im paszę, kukurydzę oraz łąkę do wypasu zwierząt.

Gospodarstwo prowadzi sam wraz ze swoją (...) matką. Matka pozwanego jest osobą z niepełnosprawnością. Pozwany się nią opiekuje, zawozi do lekarzy. Matka pozwanego dokłada mu do rachunków, jednak nie dzielą się po połowie. Otrzymuje ona emeryturę w wysokości (...) zł miesięcznie.

Krowy hoduje pod sprzedaż mleka. Miesięcznie sprzedaje ok. 20.000 litrów mleka. Dostaje za to ok. (...) zł W okresie zimowym kwota ta jest niższa.

Pozwany ponosi koszt prowadzenia gospodarstwa, zakupu nawozów, dodatków dla zwierząt, paszy oraz opłat usług weterynaryjnych.

J. B. spłaca kredyt, który zaciągnął na zakup leasing do ładowania pasz. Spłaca go kwartalnie w ratach po 4600 zł. Kredyt zaciągał w styczniu 2018 r. na kwotę 80 000 zł.

Pozwany ma trzy ciągniki, trzy przyczepy, pługi, kultywator, brony. Musi serwisować te sprzęty. J. B. w lipcu 2022 r. planuje zakupić ciągnik wart 300.000 zł. Ponadto za oszczędności zakupił przyczepę za kwotę 60.000 zł.

J. B. otrzymuje dopłaty do gospodarstwa. Dofinansowanie obszarowe wynosi 1000 zł do 1 ha. Ponadto otrzymuje dopłaty do paliwa oraz od posiadanych zwierząt.

Pozwany poza małoletnią W. nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

Pozwanemu przysługuje wierzytelność do mleczarni B. będącej w upadłości. Część środków należnych pozwanemu przepadła. Otrzymał kwotę (...) zł z 230000 zł. Odzyskana suma pochodzi z wierzytelności za sprzedaż mleka od mleczarni. Pozwany nie otrzymał wkładu członkowskiego w wysokości (...)zł.

J. B. posiada samochód marki S. z 2011 roku, który zakupił za ok. 100.000 zł.

Pozwany zamontował fotowoltaikę za kwotę 35.000 zł, w związku z czym rozliczenie za gaz otrzyma za pół roku. Wcześniej za prąd płacił ok. 1000 zł.

J. B. opłaca ubezpieczenie gospodarstwa w kwocie ok. 1500 zł, ubezpieczenie samochodu w kwocie 1500 zł. Dodatkowo opłaca również ubezpieczenie upraw, jednak nie robi tego w każdym roku.

Pozwany regularnie opłaca obecnie zasądzone alimenty, nie ma egzekucji komorniczej. Oprócz alimentów nie przesyła małoletniej córce innych pieniędzy. Nie sprawuje nad małoletnią opieki osobistej.

Pozwany opłaca kwartalnie składki KURS w kwocie 460 zł, plus 60 zł.

Pozwany nie ma innych nieruchomości, akcji, obligacji.

Dochód jakim J. B. dysponuje wynosi miesięcznie to 3.000-4.000 zł.

/dowody:

zgłoszenie wierzytelności – k. 68-70,

potwierdzenie przelewu – k. 71-74, 78, 82, 87, 89, 91, 93, 95, 172

paragony i faktury – k. 73-74, 76-77, 79-81, 83, 86, 88, 90, 92, 94, 157-163, 171, 174-183,

decyzja – k. 75

umowa pożyczki – k. 84-85

umowa sprzedaży – k. 173,

zeznania J. B. – k. 188-189v/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono na zeznań stron procesu, które uznano w dużej części za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. B. biorąc pod uwagę, iż są one wyważone, w ocenie Sądu bezstronne, znajdują potwierdzenie w ustaleniach stanu faktycznego. Świadek nie była zorientowana co do wysokości kosztów zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, jej zeznania miały znaczenie jedynie przy wykazywaniu struktury tych wydatków.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny na podstawie zebranego i powyżej ocenionego materiału dowodowego Sąd uznał, że powództwo małoletniej W. B. (1) zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. wskazuje przy tym, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie natomiast z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Małoletnia powódka winna mieć zaspokojone usprawiedliwione potrzeby, czyli takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jej wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu itp. Katalog owych

potrzeb jest sprawą indywidualną. W przypadku obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci zakres wzajemnych uprawnień i obowiązków alimentacyjnych wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez te osoby potrzeb ekonomicznych zgodnie z zasadą równej stopy życiowej. Usprawiedliwione potrzeby ich dzieci nie mogą być określane na poziomie elementarnym, lecz takim, jaki odpowiada stopie życiowej rodziców. Usprawiedliwione potrzeby dotyczą środków utrzymania i wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny. Ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie, itp. Zaspokojenie potrzeb dziecka w zakresie wychowania następuje przez zapewnienie mu nie tylko środków materialnych, lecz także troski o jego rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie go do samodzielnego życia w społeczeństwie. Z art. 128 k.r.o. płynie dyrektywa, by realizować zaspokajanie potrzeb w zakresie wychowania adekwatnie do wieku dziecka, zdrowia, jego uzdolnień, rodzaju szkoły i profilu klasy, do której uczęszcza, itp., a zatem dostarczyć mu tego wszystkiego, co jest potrzebne do jego fizycznego i umysłowego rozwoju, a więc zapewnienie pielęgnacji i pieczy, odpowiedniego wykształcenia, przygotowania do życia w społeczeństwie, rozwijania zainteresowań kulturalnych i uzdolnień. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54). Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W sprawie nie ulegało wątpliwości, że małoletnia powódka nie ma majątku, który przynosiłby dochód przeznaczony na jej utrzymanie. A zatem obowiązek utrzymania małoletniej W. spoczywa na jej rodzicach, z uwzględnieniem ich możliwości zarobkowych. Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletniej córki w postaci: zakupu wyżywienia, ubioru, leków, części opłat mieszkaniowych za mieszkanie, w którym przebywają oraz innych wydatków niezbędnych do ich prawidłowego rozwoju i wychowania.

Ponadto, jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965r. (I CZ 135/64, niepublikowanym, zawartym w bazie orzeczeń SIP LEX pod numerem 5811) dłuższy upływ czasu, a przez to i wzrost potrzeb dziecka wynikający z jego starszego wieku, stwarza podstawę do podwyższenia alimentów. Małoletnia powódka skończyła (...) lat i obecnie jest uczennicą (...) klasy szkoły podstawowej.

Potrzeby małoletniej powódki nie są obecnie zaspokojone bieżącymi alimentami ze strony pozwanego J. B.. Jednak biorąc pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniej W. oraz zakres możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd uznał, iż kwota po 1300 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniej będzie adekwatna do jej usprawiedliwionych potrzeb oraz możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Strona powodowa wykazała, że pozwany jest osobą zamożną, że prowadzi w szerokim zakresie gospodarstwo rolne, dokonuje zakupów sprzętów gospodarczych o wysokiej wartości, ma samochód o dużej wartości, nie wykazała jednak jakim dokładnie dochodem miesięcznie dysponuje pozwany. W ocenie Sądu uznać należało, że jego dochód z działalności gospodarczej wynosi średnio około (...) tysięcy złotych miesięcznie. Sąd jednak wziął pod uwagę, że pozwany posiada liczne składniki majątkowe. J. B. posiada gospodarstwo rolne o powierzchni (...) ha. Ponadto zajmuje się hodowlą krów mlecznych, ma ich około 50 sztuk. Pozwany ma trzy ciągniki, trzy przyczepy, pługi, kultywator, brony. W lipcu 2022 r. planuje zakupić ciągnik wart 300.000 zł. Ponadto za oszczędności zakupił przyczepę za kwotę 60.000 zł.

W ocenie sądu w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego leży uiszczanie na rzecz małoletniej córki kwoty po 1300 zł miesięcznie. J. B. poza małoletnią W. nie ma innych dzieci na utrzymaniu, zaś S. S. oprócz małoletniej powódki ma jeszcze syna, na którego rzecz uiszcza alimenty.

Sąd wziął również pod uwagę, że oprócz alimentów uiszczanych na rzecz małoletniej W. pozwany nie przesyła małoletniej córce innych pieniędzy czy choćby drobnych prezentów oraz nie sprawuje nad małoletnią opieki osobistej, nie czyni osobistych starań o jej utrzymanie i wychowanie.

Jednakże koszty utrzymania i wychowania małoletniej W. winny być rozłożone na obydwój rodziców. S. S. przy której małoletnia pozostaje na co dzień, otacza ją opieką i zajmuje się jej sprawami, w tym procesem leczenia, kształcenia, rozwoju, a zatem pewną, bez porównania większą od pozwanego, część swojego obowiązku alimentacyjnego realizuje poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniej. Sytuacja majątkowa i zarobkowa S. S. pozostaje dużo mniej korzystna od sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego.

Nie można jednak nie uwzględnić otrzymywania przez matkę małoletniej powódki świadczenia wychowawczego, tzw. 500+. Wprawdzie zgodnie z art. 135 § 3 pkt 3 k.r.o. świadczenie to nie ma wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego, to jednak podkreślenia wymaga, że dotyczy to tylko usprawiedliwionych kosztów utrzymania uprawnionego. Innymi słowy, świadczenie to nie może zastępować alimentacji przez zobowiązanego w zakresie zaspokojenia potrzeb usprawiedliwionych. Może jednak - a w świetle celowości jego wprowadzenia nawet powinno - stanowić źródło finansowania wydatków dodatkowych, służących utrzymaniu dziecka. Gdyby finansować wszystkie potrzeby dziecka tylko obowiązkiem alimentacyjnym każdego z rodziców, to świadczenie 500+ w zakresie potrzeb dziecka nie miałoby być na co przeznaczone, bo byłyby one w całości zaspokajane przez obowiązek alimentacyjny (wówczas świadczenie to byłoby dochodem rodzica), co byłoby sprzeczne z celem jego wprowadzenia.

Tym samym, deklarowane przez stronę powodową wydatki na rozrywkę, hobby, zajęcia dodatkowe małoletniej W. powinny być w części pokrywane ze świadczenia 500+, ponieważ w innym przypadku świadczenie to służyłoby jedynie poprawie sytuacji finansowej matki małoletniej, co byłoby oczywiście sprzeczne z celem jego wprowadzenia (tak też Sąd Okręgowy w (...) w sprawie (...)).

Sytuacja majątkowa, zarobkowa; możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego J. B. – w ocenie Sądu zapewniają mu możliwość alimentacji małoletniej powódki w większym zakresie niż czynił to obecnie. Zdaniem Sądu kwota podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej jego córki w zakresie obecnie zasądzonych alimentów w kwocie 1300 zł miesięcznie - leży jak najbardziej w zakresie jego możliwości zarobkowych. Pozwany ma ustabilizowaną sytuację zarobkową - osiąga dochody, które pozwalają mu na zaspokajanie własnych potrzeb, a dodatkowo na zaciąganie zobowiązań – które bez zaległości - spłaca obecnie w ratach po 4600 zł kwartalnie. J. B. spłaca kredy leasingu, który zaciągnął na zakup ładowarki do ładowania pasz. Kredyt zaciągnął w styczniu 2018 r. na kwotę 80 000 zł.

Sąd oddalił powództwo ponad kwotę ponad 1300 zł, bowiem uznał, że wyższa ich kwota nie leży w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniej W. B. (1) nie wymaga alimentacji w większym finansowym zakresie. W ocenie Sądu zasądzona od pozwanego kwota alimentów oraz alimentacja małoletniej powódki przez S. S. pozwoli na zaspokojenie większości usprawiedliwionych potrzeb małoletniej. Matka Małoletniej powódki również ma możliwości zarobkowe – na wyższym poziomie niż dotychczas osiągany dochód (bynajmniej na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę), zatem i ona winna w większym zakresie czynić starania o finansowe zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb córki.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w punkcie II sentencji.

W pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne, orzekając jak w punkcie III sentencji.

Na mocy art. 347 kpc Sąd uchylił wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 23 września 2021r. wydany w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę, iż odpowiedź na pozew pomimo późnego nadejścia do Sądu (po 22 dniach), została złożona w określonym przez Sąd terminie.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd nie obciążył J. B. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz małoletniej W. B. (1) w oparciu o art. 102 kpc.

O kosztach sądowych orzeczono w punkcie V wyroku, na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jt. Dz.U. z 2021r., poz. 2257), obciążając nimi Skarb Państwa.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie VI sentencji wyroku. Omyłkowo jedynie Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w jego punkcie I sentencji, przeoczył bowiem, że zasądzenie alimentów uregulowane zostało w punkcie II sentencji orzeczenia.